

โครงการศึกษาวิจัยข้อเสนอแนวทางในการ ส่งเสริมและพัฒนาด้านสิงขร ด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Research Project to Propose Promote and Develop of Dan Singkornon
Trade Investment and Tourism in Prachuap Khiri Khan Province

วัลัยพร รัตน์เศรษฐ์^{1,*}
Walaiporn Rattanaset^{1,*}

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความสอดคล้องทางอุปสงค์และอุปทานของประจวบคีรีขันธ์กับมะริด 2) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางสำหรับการพัฒนาด้านสิงขรที่เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และ 3) เพื่อเสนอเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการคมนาคมที่ส่งเสริมให้เกิดโอกาสทางการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างด้านสิงขรกับมะริด และเชื่อมต่อกับมะริดเมืองอื่น ๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการลงพื้นที่

ผลการศึกษามีสาระสำคัญ 3 ประเด็น คือ 1) ด้านสิงขรกับมะริดมีศักยภาพและมีความสอดคล้องทางอุปสงค์และอุปทาน 2) การพัฒนาเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคในกลุ่ม BCIMT (บังกลาเทศ จีน อินเดีย เมียนมา และไทย) และ 3) ข้อเสนอโครงการพัฒนาด้านสิงขร

ข้อเสนอแนะ 1) ควรเร่งยกระดับให้ด้านสิงขรเป็นจุดผ่านแดนถาวร 2) ขยายเวลาและการเปิดพื้นที่ให้ถึงอำเภอหัวหิน และ 3) การส่งเสริมให้มะริดใช้เส้นทางด้านสิงขรเป็นช่องทางทางการค้ามากขึ้น

คำสำคัญ: ด้านสิงขร การค้าชายแดน มะริด

ABSTRACT

This qualitative research, The objectives of this study were 1) to study a synchronize of demand and supply between Thailand (Prachuap Khiri Khan Province) and Republic of the Union of Myanmar (Myeik), 2) to propose recommendations for developing Dan Singkorn on trade, investment, and tourism, and 3) to propose a suitable route for transporting development to promote a chance on trade, investment, and tourism between Dan Singkorn and Myeik, including interconnect to other Mergui's towns. The qualitative approach was conducted by documents In-depth Interview, focus group, and survey

¹ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ 10210
Faculty of Public Administration, Dhurakij Pundit University, Bangkok 10210 Thailand
*Corresponding author, e-mail: empirepluto@gmail.com

The results of the study also had 3 categories which can be shown that 1) Prachuap Khiri Khan Province and Mueang have a potential and suitable in terms of demands and supplies, 2) to develop a route for interconnecting between BCIMT group such as Bangladesh, China, India, Myanmar, and Thailand and 3) to propose to Singkorn Dan research project.

However, the recommendations also are to elevate Singkorn Dan to be crossing permanently, including to expand an area through Hau Hin district and also to promote Mueang to have more route of trade.

Keywords: Dan Singkorn, Trade Territory, Mueang

บทนำ

ด่านสิงขรเป็นพื้นที่ชายแดนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับจังหวัดมะริด สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ทางทหาร การค้าระหว่างสองประเทศ มาตั้งแต่อดีตซึ่งภายหลังที่รัฐบาลมีนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้ริเริ่มพัฒนาการค้าบริเวณชายแดนด้านสิงขร และมะริดร่วมกัน โดยมีการยกระดับด่านสิงขรเป็นจุดผ่อนปรนทางการค้าในปี พ.ศ. 2541 ทำให้มูลค่าการค้าระหว่างด่านสิงขรกับบ้านมุดอง จังหวัดมะริดขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2558 ด่านสิงขรถูกยกระดับให้เป็น “จุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร” (สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2558)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ชายแดนด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. 2558-2561) ขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งจากข้อมูลด้านการค้าพบว่า การนำเข้าสินค้าในปี พ.ศ. 2557 มีมูลค่ารวม 120,380.56 ล้านบาท ส่วนการส่งออก มีมูลค่ารวม 94,006.67 ล้านบาท (กรมการค้าต่างประเทศ, 2557) พร้อมกันนี้ หากพิจารณาถึงระยะทางในการเชื่อมต่อแหล่งสินค้าประมงซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดมะริดกับแหล่งแปรรูปสินค้าประมงของไทยที่จังหวัด

สมุทรสาคร พบว่ามีระยะทางประมาณ 180 กิโลเมตร (วิติยา ปิดตังนาโพธิ์, บุญทรัพย์ พาณิชการ และภุพงษ์ พงษ์เจริญ, 2557) ใช้เวลาเพียง 6-7 ชั่วโมงเท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้น หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงในระบอบภูมิภาคและการใช้ประโยชน์จากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าได้มีการขอความร่วมมือด้านต่าง ๆ เช่น กรอบความร่วมมืออนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Economic Corridors) ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศลุ่มแม่น้ำอิระวดี เจ้าพระยา แม่น้ำโขง (ACMECS) ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ BCIMT ที่สามารถเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวไปยังภูมิภาคอื่น ๆ ได้

เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ร่วมกันระหว่างจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับมะริด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยนายวีระ ศรีวัฒนตระกูล ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้ให้มีการศึกษาวิจัยค้นหาแนวทางในการพัฒนาการค้าระหว่างกันโดยมุ่งประเด็นศึกษาความต้องการหรือความสนใจในสินค้าสาขาที่มีศักยภาพและศึกษาการตอบสนองความต้องการสินค้าของทั้งสองฝ่ายเป็นรายด้าน ตลอดจนศึกษาเส้นทางคมนาคมโลจิสติกส์ที่เชื่อมต่อกับเมืองมะริดสู่เมืองต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องทางอุปสงค์และอุปทานของฝ่ายไทย (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (จังหวัดมะริด)
2. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางสำหรับการพัฒนาด้านสิ่งขจรที่เป็นการเพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
3. เพื่อเสนอเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการคมนาคมที่สร้างเสริมให้เกิดโอกาสทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างด้านสิ่งขจรกับจังหวัดมะริด และเชื่อมต่อกับจังหวัดมะริด

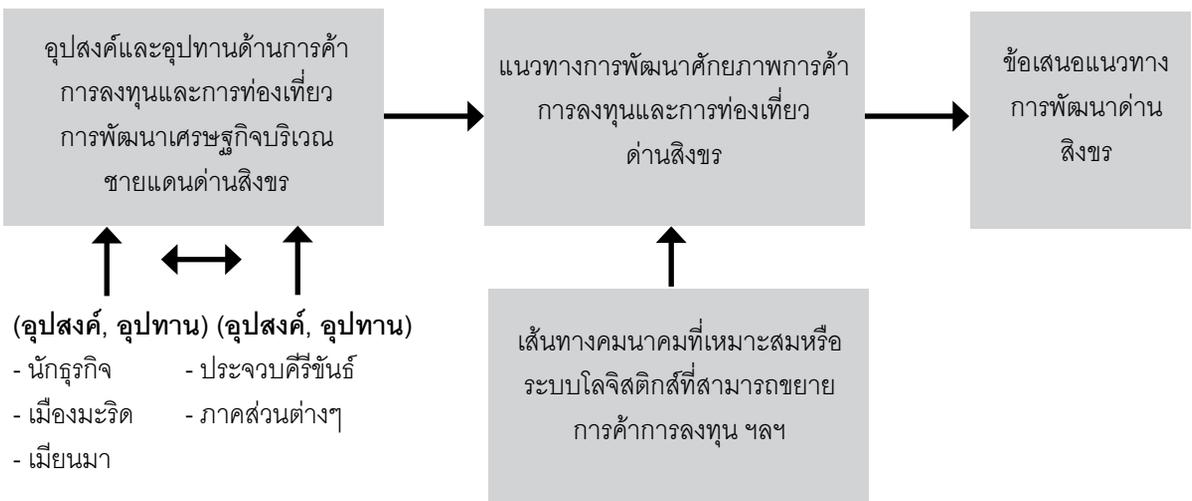
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีการทบทวนแนวคิด เช่น แนวคิดการรวมกลุ่มและความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน GMS, ACMECS, BIMSTEC และ BCIMT โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์ BCIMT ที่สร้างให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคขึ้น

หลักนโยบาย แผนพัฒนา ยุทธศาสตร์ระดับชาติ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. 2558-2565 และแผนปฏิบัติการด้านคมนาคมขนส่ง ระยะเร่งด่วน พ.ศ. 2558 ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2557-2560 และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ชายแดนด้านสิ่งขจรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. 2558 - 2561)

นอกจากนี้แล้วยังศึกษานโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของเมียนมา ที่มีนโยบายในการมุ่งเปลี่ยนให้เมียนมาซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรมไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดมะริดมีศักยภาพด้านการเกษตรและการประมง

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. วิธีการศึกษาวิจัยและการรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพจากการรวบรวมข้อมูลข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และปฐมภูมิโดยศึกษาจากการลงพื้นที่ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดมะริด และกรุงย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ดังนี้

1.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายทั้งฝ่ายไทยและเมียนมาได้แก่ นายพิษณุ สุวรรณะชฎ (เอกอัครราชทูตไทย กรุงย่างกุ้ง) นายชัยณรงค์ กิริติยศวงศ์ (อัครราชทูต) นายบุญรัตน์ อินธิรัตน์ (อัครราชทูตที่ปรึกษา ฝ่ายพาณิชย์) นางสาววิทิตา ศิวะเกื้อ (เลขานุการอัครราชทูต) MR.U.WIN AUNG (ประธานสภาหอการค้า ณ กรุงย่างกุ้ง) MR.U.AYE LWIN (เลขาธิการสภาหอการค้า) MR.U.WINN MYINT (เจ้าหน้าที่ระดับสูงสภาหอการค้าและอุตสาหกรรม) และ นายวีระ ศรีวัฒนตระกูล ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2 สนทนากลุ่ม (Focus group) 2 ครั้ง ได้แก่ 1) กลุ่มนักธุรกิจฝ่ายเมียนมาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ภาคอุตสาหกรรม ฯลฯ และ 2) จากกลุ่มผู้แทนส่วนราชการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เข้าร่วมประชุม/สัมมนา (Seminar) 3 ครั้ง ได้แก่ 1) การประชุมสัมมนาเรื่องการเปิดประตูการค้าชายแดน การลงทุน และการท่องเที่ยว ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดมะริด 2) การประชุมหารือข้าราชการ เจรจาธุรกิจ และ 3) การประชุมสัมมนาเรื่องการส่งเสริมและพัฒนาด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ระหว่างจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับจังหวัดมะริด (จุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร - ด้านมุด่อง)

1.3 ลงพื้นที่ ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดมะริด เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงพื้นที่ของทั้งสองจังหวัดสองประเทศ

1.4 การวิจัยเอกสาร (Document research) ศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร งานวิจัย หนังสือ บทความ เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคด้วยการแยกแยะเนื้อหาสาระ (Content analysis) เพื่อการสังเคราะห์ข้อค้นพบที่เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาด้านสิงขรให้สอดคล้องทางอุปสงค์และอุปทานของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดมะริด และเพื่อนำเสนอเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาต่อไป

ผลการวิจัย

เพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ครบคลุมทั้ง 3 ข้อ ได้แบ่งประเด็นต่างๆ คือ ความสอดคล้องทางอุปสงค์และอุปทานของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับจังหวัดมะริด ข้อเสนอแนะแนวทางสำหรับการพัฒนาด้านสิงขรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างด้านสิงขร มะริด สู่มืองอื่น ๆ ดังนี้

1. ความสอดคล้องทางอุปสงค์และอุปทานของประจวบคีรีขันธ์กับมะริด

เนื้อหาสาระในส่วนนี้มุ่งตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ การนำเสนอความสอดคล้องทางอุปสงค์ และอุปทานของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับจังหวัดมะริด โดยจากการศึกษาวิจัยพบว่ามี 6 สาขาที่สำคัญต่อการพัฒนาโดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านอุตสาหกรรมประมง มะริดเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านอุตสาหกรรมประมง โดยสินค้าประมงส่วนใหญ่จะถูกขนส่งทางเรือไปขายที่จังหวัดระนองแล้วส่งต่อมายังสมุทรสาครดังนั้นหากสามารถเชิญชวนให้นักธุรกิจของมะริดใช้เส้นทางด้านสิงขรเป็นหลักในการส่งผ่านสินค้าจะทำให้ช่วยลดระยะทางจาก 850 กิโลเมตร เหลือเพียง 480 กิโลเมตร และเวลาในการขนส่งจากเดิม 34-42 ชั่วโมง เหลือเพียงประมาณ 11 ชั่วโมงเท่านั้น หากแต่บริเวณด้านสิงขรในปัจจุบันยังไม่มีห้องเย็นสำหรับการรักษาและถนอมคุณภาพสินค้าประมง จึงทำให้เป็นอุปสรรคประการหนึ่งต่อการส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมประมง

จากการศึกษาพบว่า แม้ผู้ประกอบการของมะริดจะทราบถึงข้อได้เปรียบดังกล่าวแต่มีเหตุผลที่เป็นอุปสรรคสำคัญ 2 ประการ ที่ส่งผลให้เลิกใช้การขนส่ง

ทางเรือไปยังจังหวัดระนองมากกว่า คือ 1) ความสามารถในการรับซื้อสินค้าประมงที่มากกว่าเนื่องจากเป็นตลาดใหญ่ และ 2) การขนส่งสินค้าประมงผ่านด่านสิงขรประสบปัญหาด้านการรักษาคุณภาพสินค้า (ความสด) เนื่องจากเส้นทางระหว่างมะริดสู่ด่านสิงขรอยู่ระหว่างการก่อสร้างทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 6-7 ชั่วโมงทำให้สินค้าไม่ผ่านมาตรฐานเพื่อเข้าสู่กระบวนการแปรรูปได้

1.2 ด้านการลงทุนด้านพลังงาน โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานของเมียนมาเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาด้านการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างด่านสิงขรกับจังหวัดมะริดเป็นอย่างมากจากการศึกษาพบว่าในปัจจุบันเมียนมามีครัวเรือนที่เข้าถึงระบบไฟฟ้าได้เพียงร้อยละ 30 เท่านั้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในมะริดถูกจำกัดอยู่กับบริษัท/โรงงานขนาดใหญ่เท่านั้น เนื่องจากบริษัท/โรงงานขนาดใหญ่สามารถผลิตไฟฟ้าใช้เองได้

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2558 พบว่าการดำเนินการที่ผ่านมารัฐบาลไทยได้จัดทำบันทึกข้อตกลงเพื่อการพัฒนาความช่วยเหลือด้านไฟฟ้าจำนวน 100 เมกะวัตต์ ขยายเข้าไปยังจังหวัดมะริด คาดว่าจะเห็นภาพเป็นรูปธรรมมากขึ้นภายในปี 2561

1.3 ด้านโครงสร้างพื้นฐานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นการวางผังเมือง อาคารด่านพรมแดน อาคารสถานีด้านศุลกากร ด้านตรวจคนเข้าเมือง อาคารบริการนักท่องเที่ยว ขนถ่ายสินค้า ระบบสาธารณูปโภค รวมถึงสถานีไฟฟ้าย่อย เป็นต้น ทำให้มีความพร้อมสูงต่อการรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณชายแดน หากแต่สิ่งที่ยังขาดคือห้องเย็นสำหรับรองรับสินค้าประมงทำให้เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรมประมง

ส่วนโครงสร้างพื้นฐานของมะริด พบว่าจังหวัดมะริดประสบปัญหาเรื่องเส้นทางคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค กล่าวคือ ถนนส่วนใหญ่ในจังหวัดมะริดมีขนาดเล็ก การเชื่อมต่อไปยังเมืองอื่น ๆ ไม่สะดวก

อย่างไรก็ดี จากการลงพื้นที่และสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของมะริดพบว่าในปัจจุบันได้มีการพัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเพื่อรองรับต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และเชื่อมโยงจังหวัดมะริดสู่เมืองอื่น ๆ ผ่านเส้นทางทั้งหมด 4 เส้นทาง ได้แก่ 1) ถนนจากตัวเมืองมะริด - หมู่บ้านตะนาวศรี 2) ถนนจากหมู่บ้านตะนาวศรี - บ้านมุดอง (ลาดยาง) 3) ถนนจากตัวเมืองมะริด - ทวาย และ 4) ถนนจากตัวเมืองมะริด - เกาะสองซึ่งหากการก่อสร้างดังกล่าวแล้วเสร็จจะก่อให้เกิดการเชื่อมโยงเส้นทางเมืองต่อเมือง อันจะส่งผลดีต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของทั้งสองประเทศยิ่งขึ้นต่อไป

1.4 ด้านการท่องเที่ยว จากการศึกษาพบว่ามะริดมีทัศนียภาพที่สวยงามเหมาะแก่การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ดังนั้นรัฐบาลเมียนมาจึงมีนโยบายส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยมีนโยบายเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศให้นักลงทุนเพื่อดำเนินธุรกิจกว่า 200 เกาะ

การลงพื้นที่สำรวจข้อมูลที่จังหวัดมะริด พบว่าเส้นทางระหว่างด่านสิงขรถึงมะริดมีความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมไทย-เมียนมา หมู่บ้านไทยสิงขร รวมถึงศิลปะและวัฒนธรรมไทยที่ผสมผสานศิลปะแบบตะนาวศรีของเมียนมา อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดในด้านการท่องเที่ยวสองประเทศในมุมมองนักท่องเที่ยวชาวไทย คือ ข้อจำกัดเรื่องการค้างแรม กล่าวคือเมียนมาอนุญาตให้ชาวไทยเข้าพำนักได้ 7-14 วัน แต่ชาวเมียนมาเข้ามาพำนักในประจวบคีรีขันธ์ได้เพียง 2 วันเท่านั้น ดังนั้นผู้ประกอบการไทยจึงมองว่า หากจะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นควรขยายการเดินทางให้ชาวเมียนมาสามารถเดินทางได้ถึงอำเภอหัวหิน จะทำให้ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

1.5 ด้านการพาณิชย์ นับตั้งแต่การยกระดับด่านสิงขรเป็นจุดผ่อนปรนทางการค้าเป็นต้นมามูลค่าการค้าบริเวณชายแดนเกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2556 มีมูลค่าการนำเข้าสินค้าเท่ากับ 45,223,924.57 บาท การส่งออก 93,445,332.74 บาท ในปี พ.ศ. 2557 มีมูลค่าการนำเข้าสินค้าเท่ากับ

68,333,659.10 บาท และการส่งออก 102,318,242.41 บาท ทั้งนี้ ข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม 2556 ถึงสิงหาคม 2557 สินค้านำเข้า 5 อันดับที่มีมูลค่าสูงสุด ได้แก่ 1) เศษไม้ 2) รถกระบะบรรทุก 3) รถแทรกเตอร์ 4) โค-กระบือ และ 5) รถชุดไฮดรอลิค รถบดถนน ส่วนสินค้าส่งออก 5 อันดับสูงสุด ได้แก่ 1) รถแทรกเตอร์ 2) น้ำมันดีเซลและน้ำมันเบนซิน 3) ปลอกบ่อ อิฐ กระเบื้องมุงหลังคา 4) รถชุดไฮดรอลิค รถบดถนน และ 5) ปูนซีเมนต์ (กรมศุลกากร, 2557) จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หากรัฐบาลสามารถยกระดับด่านสิงขรเป็นด่านถาวรได้จะทำให้จะส่งเสริมศักยภาพด้านการค้าระหว่างด่านสิงขรกับมะริดมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์พบว่า แม้ผู้ประกอบการทั้งสองฝ่ายจะทราบถึงศักยภาพ แต่ยังไม่สามารถดำเนินการด้านการพาณิชย์ได้อันเนื่องมาจากอุปสรรค 4 ประการ คือ 1) สินค้าที่นำเข้าจากด่านสิงขรจะมีราคาสูงกว่าสินค้าที่นำเข้าจากจังหวัดระนอง เนื่องจากการซื้อขายผ่านด่านสิงขรจะต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง 2) ผู้ประกอบการของด่านสิงขรยังไม่ได้จดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกจึงทำให้ไม่สามารถใช้สิทธิพิเศษทางด้านภาษีได้อย่างเต็มที่ 3) การขาดความเชื่อมั่นในด้านการบริหารจัดการ การขาดสื่อประชาสัมพันธ์ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ทางการค้า ส่งผลให้พ่อค้าแม่ค้าขาดความเชื่อมั่น และ 4) ขาดโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น พลังงานไฟฟ้า ระบบถนนการคมนาคม น้ำประปา อาคารสำนักงาน ห้องเย็นเป็นต้น เพื่อรองรับการค้าและการลงทุนที่จะเกิดขึ้น

1.6 ด้านการบริหารจัดการ รัฐบาลเมียนมามีนโยบายที่จะปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างบรรยากาศ การค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นการยกระดับด่านมุดต้องเป็นจุดผ่านแดนถาวร การอนุญาตให้คนต่างชาติพำนักในเมียนมาได้ 14 วัน การจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียว (One Stop Service) เพื่อใช้ในการตรวจสินค้า ฯลฯ แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงที่จะร่วมพัฒนาการค้าบริเวณชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านส่วนฝ่ายไทยได้ลงทุนในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ซึ่งจะพบว่าฝ่ายไทยมีความพร้อมสูงมาก หากแต่ฝ่ายไทยยังมีประเด็นปัญหาที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) การใช้บังคับกฎหมายที่ต่างกันจึงส่งผลให้การเข้าออกชายแดนด่านสิงขรจะต้องติดต่อกับหลายหน่วยงานและทำให้เกิดความล่าช้า และ 2) ขาดการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์กฎ ระเบียบทางการค้าแก่ผู้ประกอบการทั้งสองฝ่าย เป็นเหตุให้ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการถูกตรวจจับสินค้าหรือห้ามไม่ให้นำเข้าสินค้าเข้ามาจำหน่ายในฝั่งไทย เนื่องจากสินค้าบางชนิดถูกสงวนให้กับชาวไทย

อย่างไรก็ดี เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2558 ที่ผ่านมา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้เร่งจัดตั้งศูนย์ One Stop Service และศูนย์ประชาสัมพันธ์บริเวณด่านสิงขรแล้วเสร็จ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารและอำนวยความสะดวกแก่ชาวไทยและชาวเมียนมาในการผ่านแดนตามความต้องการของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 1 สรุปความสอดคล้องของด่านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับจังหวัดมะริด

ด่านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	จังหวัดมะริด สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	ความต้องการจากพื้นที่
1. สถานะของด่าน		
- เป็นจุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร	- เป็นจุดผ่านแดนถาวร	ผู้ประกอบการชาวมะริดต้องการให้
- อนุญาตให้ชาวเมียนมาเข้าพำนักได้ บริเวณอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ เป็นเวลา 4 วัน 3 คืน	- อนุญาตให้ชาวไทยเข้าพำนักได้ บริเวณจังหวัดมะริด 7-14 วัน	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขยายพื้นที่การ เดินทางโดยใช้ Border Pass ให้กับชาว เมียนมาให้สามารถเข้ามาพำนักได้ถึง บริเวณอำเภอหัวหิน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	จังหวัดมะริด สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	ความต้องการจากพื้นที่
2. อุตสาหกรรมประมง		
<ul style="list-style-type: none"> - ทำธุรกิจประมงในลักษณะพื้นบ้าน ทำให้ความสามารถในการรับซื้อสินค้าประมงไม่มากเหมือนจังหวัดระนอง - ด้านสิงขรเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าประมงที่สำคัญ หากจังหวัดมะริดขนส่งสินค้าไปยังจังหวัดสมุทรสาครโดยใช้เส้นทางด้านสิงขรจะช่วยลดระยะทางกว่า 300 กิโลเมตร - ไทยได้รับผลกระทบจากการจัดอันดับของ TIP Report 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งประมงขนาดใหญ่ - เมียนมาเริ่มได้รับสิทธิพิเศษสหภาพยุโรป ทำให้นักธุรกิจจากจังหวัดมะริดมองว่าเป็นโอกาสอันดีต่อทั้งไทยและเมียนมา - รัฐบาลมีนโยบายที่จะย้ายฐานการส่งออกจากจังหวัดระนองมาอยู่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มากยิ่งขึ้น 	<p>ด้านสิงขรยังขาดสาธารณูปโภคสำหรับการขนอมสินค้าประมง (ห้องเย็น) ทำให้เป็นอุปสรรคหนึ่งสำหรับการตัดสินใจส่งสินค้าผ่านเส้นทางด้านสิงขรของนักธุรกิจเมียนมา</p>
3. พลังงาน		
<ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา ซึ่งสามารถขายให้แก่บริเวณบ้านมุดองได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายเปิดกว้างสำหรับการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพลังงาน - เมียนมามีการสำรวจบริเวณแม่น้ำตะนาวศรี แล้วพบว่าสามารถใช้เป็นแหล่งกำเนิดพลังงานได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายเมียนมาต้องการให้มี การลงทุนสร้างโรงไฟฟ้าเพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ
4. โครงสร้างพื้นฐาน		
<ul style="list-style-type: none"> - โครงสร้างพื้นฐานบริเวณด้านสิงขรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีความพร้อมต่อการรองรับการลงทุน การท่องเที่ยว ฯลฯ 	<ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดมะริดมีโครงการลงทุน megaproject โดยภาคเอกชน - จังหวัดมะริดกำลังดำเนินการก่อสร้างถนน 4 เส้นทาง 	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายไทยต้องการให้จังหวัดมะริดพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่อรองรับการค้า การลงทุนที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต
5. การท่องเที่ยว		
<ul style="list-style-type: none"> - ภาคเอกชนต้องการความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว - ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวระหว่างด้านสิงขร - หมู่บ้านตะนาวศรี - ตัวเมืองจังหวัดมะริด ในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์ พร้อมทั้งยังมีนโยบายสนับสนุนการลงทุน เช่น การใช้เช่าเกาะดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว - มีโอกาสในการลงทุนการท่องเที่ยวที่สำคัญ เปิดเส้นทางใหม่ในการท่องเที่ยว เช่น Journey to The Two Oceans 	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายไทยต้องการให้เมียนมาหรือฝ่ายไทยไปลงทุนในการปรับปรุงระบบอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ห้องสุขา ร้านอาหาร ฯลฯ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	จังหวัดมะริด สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	ความต้องการจากพื้นที่
6. การพาณิชย์		
<ul style="list-style-type: none"> - ประสบปัญหาเรื่องการค้าจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออก ทำให้ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี - ผู้ประกอบการต้องการลงทุนด้านสินค้าอุปโภคบริโภคในพื้นที่ - จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้าที่จังหวัดมะริด 	<ul style="list-style-type: none"> - ชาวเมียนมานิยมสินค้าอุปโภคบริโภคของไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - สินค้าที่นำเข้ามาจากเส้นทางด้านสิงขรมีราคาแพงกว่าสินค้าจากจังหวัดระนอง - ชาวมะริดไม่ทราบข้อกำหนดทางการค้า ทำให้ขาดความมั่นใจในการค้าขายผ่านด้านสิงขร
7. การบริหารจัดการ		
<ul style="list-style-type: none"> - ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ One Stop Service และศูนย์บริการบริเวณด้านสิงขรแล้ว 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดตั้ง One Stop Service บริเวณบ้านมุดอง 	

2. การพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างด้านสิงขร มะริด สู่มืองอื่น ๆ

เนื้อหาสาระในส่วนนี้มุ่งตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยได้เสนอเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการคมนาคมที่สร้างเสริมให้เกิดโอกาสทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างด้านสิงขรกับจังหวัดมะริด และเชื่อมต่อกับจังหวัดมะริด ดังนี้

2.1 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมระบบโลจิสติกส์ระหว่างมะริด - ด้านสิงขร กับกลุ่มประเทศ BCIMT กลุ่มประเทศ BCIMT ประกอบไปด้วยบังกลาเทศ จีน อินเดีย เมียนมา และไทย มีสถานะเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การเชื่อมดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดระเบียงทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้เข้ากับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในการสร้างถนนและด้านพลังงาน คาดว่าถนนในเมียนมาจะเชื่อมเอเชียใต้กับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้สามารถเชื่อมโยงกันได้ภายในปี 2020

2.2 เมียนมามีกรอบนโยบายการคมนาคมขนส่งและการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Transport and trade facilitation) เมียนมามีกรอบนโยบายการ

คมนาคมขนส่งและการอำนวยความสะดวกทางการค้า ได้แก่ 1) การแลกเปลี่ยนการบริหารจัดการสิทธิเกี่ยวกับสัญญาณการจรรยาบรรณระหว่างกัน 2) การขยายความร่วมมือเกี่ยวกับการบริหารชายแดนด้วยการทำให้ง่ายขึ้น เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะกระบวนการเกี่ยวกับระบบศุลกากร 3) การยกเว้นความตกลงทางการค้าระหว่างกันในระดับทวิภาคี และ 4) การนำเอาระบบตรวจสอบแบบ Single-Window มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบที่จุดผ่านแดน

ทั้งนี้เส้นทางคมนาคมระบบโลจิสติกส์มีเส้นทางที่เชื่อมต่อเส้นทางอาเซียน ซึ่งมีความยาวโดยรวมใน 32 ประเทศ ประมาณ 142,000 กิโลเมตร ซึ่งมีเส้นทางที่กำลังดำเนินการและดำเนินการแล้วเสร็จบางส่วนในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีระยะ 3,003 กิโลเมตร คือ 1) เส้นทาง AH1 ประมาณ 1650 กิโลเมตรเชื่อมระหว่างเมียวดี ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ ตามู 2) เส้นทาง AH 2 ประมาณ 807 กิโลเมตรเชื่อมระหว่างท่าซี้เหล็ก มิถิลิตตามู 3) เส้นทาง AH 3 ประมาณ 93 กิโลเมตร เชื่อมระหว่างเมืองลา เชียงตุง และ 4) เส้นทาง AH 14 ประมาณ 453 กิโลเมตร เชื่อมระหว่างมุเซ มัณฑะเลย์

อย่างไรก็ตามภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน การเชื่อมต่อการกระจายสินค้าและบริการในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สำหรับจังหวัดมะริดแล้วจะมีการกระจายสินค้าจากย่างกุ้งไปมะริด และมะริดไปย่างกุ้งเท่านั้น ซึ่งการเดินทางโดยรถยนต์ใช้ เวลาประมาณ 13 ชั่วโมง 862 กิโลเมตร หากเดินทางโดยเรือโดยสารใช้เวลาประมาณ 2 วัน ดังนั้น เส้นทางที่จะกระจายสินค้าและบริการจากเมืองมะริด ไปสู่เมืองต่าง ๆ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ สามารถใช้เส้นทางที่ผ่านเมืองสำคัญสองเมืองได้คือ 1) เส้นทางจากมะริดทามู มัณฑะเลย์ และจากมัณฑะเลย์ ย่างกุ้ง เพื่อไปประเทศอินเดียและ 2) เส้นทางจากมะริด มูเซ มัณฑะเลย์ และจากมัณฑะเลย์ ย่างกุ้ง เพื่อไปประเทศจีน

หากมองในมุมมองกลับกันการเชื่อมต่อระบบโลจิสติกส์จากจังหวัดมะริดสู่ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และกระจายสู่จังหวัดและภาคอื่น ๆ สำหรับประเทศไทย ได้มีนโยบายการพัฒนาด้านโลจิสติกส์ที่แสดงให้เห็นว่าหากจังหวัดมะริดจะกระจายสินค้ารวมทั้งการท่องเที่ยวมายังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะสามารถขยายไปยังภูมิภาคอื่น ๆ ของไทยได้อีกด้วย เนื่องจากภายใต้ “แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. 2558 - 2565 และแผนปฏิบัติการด้านคมนาคมขนส่ง ระยะเร่งด่วน พ.ศ. 2558” จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะเป็นจุดเชื่อมต่อเส้นทาง (รถไฟรางคู่) ระหว่างภาคกลางกับภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ เส้นทางนครปฐม-หัวหิน-จังหวัดประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร รวมระยะทางกว่า 422 กิโลเมตร

การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางอากาศจะพบว่าหัวหิน มีสนามบินที่พร้อมรองรับการลงทุน ซึ่งท่าอากาศยานหัวหินในปัจจุบันไม่ได้มีการดำเนินการใด ๆ ดังนั้น หากสามารถพัฒนาท่าอากาศยานหัวหินเป็นท่าอากาศยานพาณิชย์ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้งการพาณิชย์และการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดมะริด หากสามารถพัฒนาการทำอากาศยานให้สามารถเชื่อมต่อกันได้โดยตรงซึ่งจะก่อให้เกิดการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างกันได้มากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอโครงการสำหรับการพัฒนาด้านสิงขรที่เป็นการเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

เพื่อให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์สามารถนำข้อค้นพบจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่ด้านสิงขรตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จึงได้สังเคราะห์ข้อค้นพบเพื่อนำเสนอโครงการที่เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาด้านสิงขรขึ้น โดยมุ่งหวังเพื่อให้เกิดการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ดังนี้ 1) การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน 2) โครงการสร้างธุรกิจบนเส้นถนนเมืองประจวบ - มะริด 3) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวบริเวณชายแดน 4) โครงการถนนอมอาหารและรักษาคุณภาพอาหารประมง 5) โครงการจัดตั้งศูนย์ประสานงานให้ข้อมูลการค้าบริเวณชายแดน 6) โครงการเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ “Journey to the Two Oceans” หรือการท่องเที่ยวทางเรือสามประเทศ 8) โครงการด้านระบบโลจิสติกส์ 9) โครงการบูรณาการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในข้อกฎหมาย 10) โครงการแลกเปลี่ยนและศึกษาดูงานด้านการท่องเที่ยว การพาณิชย์ ฯลฯ และ 11) โครงการดำเนินการในการหาผู้ค้าที่ตอบสนองอุปสงค์อุปทานระหว่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพที่จะสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ โดยมีพื้นที่ติดกับเมืองมะริด ภาคตะนาวศรี ที่อุดมไปด้วยทรัพยากรป่าไม้ เป็นแหล่งสัตว์น้ำ และมีศักยภาพด้านการประมง ยิ่งไปกว่านั้น หากสามารถเปิดด้านสิงขรเป็นด่านถาวร และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้สามารถรองรับการค้าเนกิจกรมด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวได้เต็มศักยภาพของพื้นที่ จะส่งผลให้การขนส่งสินค้าให้มีต้นทุนที่ต่ำลง อย่างไรก็ตาม แม้ในปัจจุบันยังไม่สามารถยกระดับด้านสิงขรเป็นจุดผ่านแดนถาวรได้ ก็ยังสามารถส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวได้ในระดับหนึ่ง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดมะริดมีความสอดคล้องทางอุปสงค์และอุปทานใน 6 สาขา คือ ด้านอุตสาหกรรมประมง ด้านพลังงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการท่องเที่ยว ด้านการพาณิชย์ และด้านการบริหารจัดการ

การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมระบบโลจิสติกส์ระหว่างมะริด - ด้านสิงขร กับกลุ่มประเทศ BCIMT ประกอบด้วยบังกลาเทศ จีน อินเดีย เมียนมา และไทย ทำให้กลุ่ม BCIMT มีสถานะเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระเบียงทางเศรษฐกิจในเอเชียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เพราะฉะนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และเกิดความต่อเนื่อง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ควรเร่งหาข้อยุติในส่วนของ การสำรวจเขตแดนร่วมกัน (Joint Detail Survey) เพื่อให้สามารถยกระดับให้ด้านสิงขรเป็นจุดผ่านแดนถาวร อย่างไรก็ตามในขณะนี้ยังไม่สามารถยกระดับได้ จำเป็นต้องดำเนินการขอขยายเวลาและการเปิดพื้นที่ให้ถึงอำเภอหัวหิน และการส่งเสริมให้มะริดใช้เส้นทางด้านสิงขรเป็นช่องทางทางการค้ามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการกำหนดทิศทาง แสดงจุดยืนและเจตนารมณ์ความตั้งใจจริงในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของมิตรจิตที่ดีเยี่ยมทั้งในเรื่องความพยายามขับเคลื่อนการยกระดับด้านสิงขรพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านสิงขรครบวงจร รองรับการค้าการลงทุนในอนาคตการขับเคลื่อนในรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดบรรยากาศในการสร้างโอกาสการค้าการลงทุน แต่ขณะนี้ยังไม่สามารถยกระดับด้านสิงขรเป็นจุดผ่านแดนถาวรได้ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย คือ 1) ควรเร่งหาข้อยุติในการลงนามร่วมทั้งสองฝ่ายในส่วนของ การสำรวจเขตแดนร่วมกัน (Joint Detail Survey) เพื่อผลักดันการยกระดับด้านสิงขรเป็นด่านถาวร 2) การขอขยายเวลาและการเปิดพื้นที่ให้ถึงอำเภอหัวหินในระหว่างที่ยังไม่มีการยกระดับด้านสิงขรเป็นด่านถาวร และ 3) การ

ส่งเสริมให้จังหวัดมะริดใช้ช่องทางด้านสิงขรเป็นช่องทางทางการค้าทุกชนิดสินค้ามากกว่าที่เป็นอยู่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับภาควิชาวิจัยครั้งต่อไป การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาในการศึกษา มีหลายประเด็นที่ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าน่าจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม

2.1 เรื่องการบูรณาการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในข้อกฎหมาย ระเบียบค่าธรรมเนียม ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการศึกษาอย่างละเอียดและจัดทำเป็นข้อเสนอให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อปรับปรุงให้เป็นระบบและสร้างความเข้าใจร่วมกัน

2.2 เรื่องระบบโลจิสติกส์ ยังเป็นเรื่องที่ควรศึกษาในรายละเอียดของเส้นทางและเชื่อมต่อการค้าทั้งหมด ความคุ้มค่า การเชื่อมต่อเส้นทางการค้าและบริการที่เชื่อมต่อทั้งในและภูมิภาคต่าง ๆ ยังเป็นสิ่งที่ควรศึกษาในรายละเอียด

2.3 เรื่องการท่องเที่ยวมีข้อเสนอที่น่าสนใจอยู่หลายเรื่องหากมีการศึกษาวิจัยต่อจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของสองประเทศต่อไป คือการหารูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างสองประเทศหรือสามประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กรมศุลกากร. (2557). *ด้านสิงขร เพื่อโอกาสด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวชายแดนไทย-พม่า*. [จุลสาร]. กรุงเทพฯ: กรมศุลกากร.
- กระทรวงพาณิชย์. (2555). *คู่มือการค้าและการลงทุน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา*. กรุงเทพฯ: สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). *ASEAN Mini Book*. กรุงเทพฯ: กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ.
- ก้าวสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเด็นท้าทายในอนาคต. (ตุลาคม-ธันวาคม 2557). *เศรษฐกิจและสังคม*, 51(4), 6-12.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). *เมียนมา: โอกาสการค้าและการลงทุน*. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.

แนวทางการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
ของประเทศไทย. (ตุลาคม-ธันวาคม 2557).

เศรษฐกิจและสังคม, 51(4), 19-24.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2557).

การศึกษารูปแบบการค้าและการท่องเที่ยวชายแดน
ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
(รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

วิद्या ปิดตังนาโพธิ์ บุญทรัพย์ พานิชการ และภุญษ์

หงษ์เจริญ. (2557). การศึกษาอุตสาหกรรมที่มี

ศักยภาพตามชายแดนในเส้นทางมะริด สาธารณรัฐ

แห่งสหภาพเมียนมาร์- ด่านสิงขร จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ (รายงานผลการวิจัย). พิษณุโลก:

มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ. (2556). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ

โลจิสติกส์ของไทย ฉบับที่ 2 (2556-2560). กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ.

สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2558). จุดอ่อนปรน

พิเศษด้านสิงขร. ประจวบคีรีขันธ์: หัวยินสาร.

สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. แผนยุทธศาสตร์การ

พัฒนาพื้นที่ชายแดนด้านสิงขร จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. 2558-2561). ประจวบคีรีขันธ์:

สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.

สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. เอกสารประกอบการ

ประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนและจัดทำแผนพัฒนา

จังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2557-2560) และแผนปฏิบัติ

ราชการประจำปีของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560. ประจวบคีรีขันธ์:

สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2.

(2558) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลาง

ตอนล่าง 2 พ.ศ. 2557 - 2560 (จังหวัดสมุทรสาคร

สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์). สืบค้นเมื่อ

25 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.osmcentral-s2.moi.go.th>.

หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย. (2554).

คู่มือการค้าและการลงทุนสาธารณรัฐสหภาพพม่า.

กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม.